

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419204221
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4419204221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcov: 1/ L. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. W. XX, W., 2/ T. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. W. XX, W., zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Vlasta Suchanová, s.r.o., Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 53 344 294, proti žalovaným: 1/ KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, zastúpená: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/ A, 2/ BOHÁKOVÁ SILVIA, s.r.o. Keč 357, IČO: 46 531 769, zastúpená: Nagy & Nagy s.r.o., Nové Zámky, Kukučínova 8, IČO: 53 582 268, o zaplatenie 1103,60 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej v druhom rade proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Nové Zámky (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 05. októbra 2021 č.k. 10C/55/2019-398 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý medzitýmnym rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
O výške trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým medzitýmnym rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že základ uplatneného procesného nároku žalobcov v prvom a v druhom rade je daný. O výške nároku a o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým súd rozhodne o celom uplatnenom procesnom nároku.

1.2. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že dňa 27. 02. 2019 jazdila žalobkyňa v druhom rade motorovým vozidlom na ceste I/64 medzi W. a P.. Žalobca v prvom rade si uplatnil nárok na poistné plnenie z dôvodu poistnej udalosti, ku ktorej malo dôjsť tak, že počas jazdy dňa XX. XX. XXXX malo dôjsť k poškodeniu vozidla žalobcov predmetom vymršteným alebo odpadnutým z kamiónu, ktorý riadil T. X. a ktorý šiel v protismere s motorovým vozidlo riadiacim žalobkyňou v druhom rade. Vodič kamióna bez toho, aby bol na neho vyvíjaný akýkoľvek nátlak, podpísal správu o nehode, ktorým uznal, že v citovaný deň zo sporného kamiónu odletel alebo spod kolies tohto kamiónu bol vymrštený predmet, ktorý mal spôsobiť škodu na vozidle žalobcov. Držiteľom a prevádzkovateľom kamióna je žalovaná v druhom rade, vodič T. X. vykonával pre žalovanú v druhom rade pracovné povinnosti. Žalobcovia v prvom a v druhom rade si uplatnili nárok na plnenie škodovej udalosti u žalovanej v prvom rade, ktorá šetrenie poistnej udalosti vybavila bez poskytnutia poistného plnenia s odôvodnením, že bol zistený nesúlad vo vyjadreniach oboch účastníkov škodovej udalosti, pretože poistený nemal vedomosť, že práve z jeho vozidla odskočil nejaký predmet a spôsobil škodu na vozidle poškodeného. Škoda na vozidle žalobcov v prvom a v druhom rade predstavuje sumu 1 103,60 eura v dôsledku opravy vozidla.

1.3. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4, § 15 ods. 1 zákona číslo 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení účinnom od 01. 01. 2019 do 30. 09. 2019

(ďalej len „zákon o povinnom poistení“), § 427 ods. 1, § 428, § 429 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).

1.4. Dôvodil, že vo veci rozhodol medzitýmym rozsudkom, nakoľko boli splnené podmienky účelnosti uvedené v ustanovení § 214 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“). Účelnosť súd prvej inštancie videl v tom, že bolo hospodárnejšie a účelnejšie vyporiadať sa so základom uplatneného nároku na náhradu škody, ktorý pozostáva výlučne z vecnej škody na motorovom vozidle žalobcov v prvom a v druhom rade a po definitívnom doriešení tejto otázky sa zamerať na zistenie výšky uplatneného nároku. Konštatoval existenciu vecnej aktívnej legitímácie žalobcov v prvom a v druhom rade. K námietke žalovaných, že žalobcovia nepreukázali hodnoverným spôsobom, že by na ich vozidle vznikla škoda prevádzkovou činnosťou sporného kamiónu žalovaného v druhom rade uviedol, že preukázanie, že škoda vznikla prevádzkovou činnosťou dopravného prostriedku tak, že spod neho odletel alebo bol vymrštený nejaký predmet, ktorý poškodí iné vozidlo, je takmer nemožné. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že k poškodeniu vozidla žalobcov došlo spôsobom a za okolností, ako to sami prezentovali a uvádzali. Navyše za situácie, že vodič kamiónu po predchádzajúcej telefonickú konzultácii so zamestnávateľom, dobrovoľne a bez akéhokoľvek nátlaku podpísal záznam o škodovej udalosti, ktorý obsahuje dej vzniku škody na motorovom vozidle žalobcov tak, ako to uvádzali v podanej žalobe a v priebehu konania.

1.5. Súd prvej inštancie svoj záver uvedený v napadnutom rozsudku oprel o doterajšiu súdnu prax, napr. stanovisko zo zhodnotenia úrovne rozhodovania súdov vo veciach zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov sp.zn. Cpj 10/83 a Pls 2/83, ďalej na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 135 z 03. júna 2014 Cpj 5/2014, publikovaného v zbierke stanovísk NS a súdov SR 10/2014. Aplikujúc aj tieto rozhodnutia a závery stanovísk dospel k záveru, že v konaní je daná pasívna vecná legitímácia a zodpovednosť žalovanej v prvom rade za škodu žalobcov pri splnení predpokladov uvedených v ustanovení § 4 ods. 2 písm. b/ ods. 4 k § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu a aj pasívna vecná legitímácia a zodpovednosť žalovanej v druhom rade za škodu žalobcov podľa § 427 a nasledujúce Občianskeho zákonníka.

1.6. Samostatným výrokom vyslovil, že o výške nároku a trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým súd rozhodne o celom uplatnenom procesnom nároku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním žalovaná v druhom rade. Dôvodila tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), ďalej že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje odvolateľ za arbitráry, pričom konajúci súd svoje závery založil na vlastných predpokladoch a úvahách, ktoré nielenže neboli počas konania preukázané, ale ani len spomenuté (bod 9.4. odôvodnenia). Napr. predpokladal, že ak by ku škode na vozidle došlo pred údajnou škodovou udalosťou, bola by táto skutočnosť zohľadnená v rámci povinného zákonného poistenia. Toto tvrdenie však nevyvracia obranu žalovanej v druhom rade, že je dôvodné predpokladať, že škoda vznikla skôr, pričom kamión žalovanej v druhom rade bol len využitý na čerpanie poisteného plnenia.

2.2. Poukázal na hodnotenie svedeckých výpovedí svedkýň, subjektívne ako dôveryhodné napriek námietka žalovanej v druhom rade. Svedkyne sú v blízkom vzťahu so žalobcami, aj na pojednávania prišli spoločne, v jednom aute. Ich svedecké výpovede boli presné a zosúladené. Aj čestné vyhlásenia svedkýň, ktoré žalobcovia v konaní predložili, boli rovnakého formátu, štylistiky textov, dokonca aj počet bodiek pri podpisoch je rovnaký. Na druhej strane výpovede vodičov kamiónov vyhodnotil ako nedôveryhodné, najmä z dôvodu, že sú zamestnancami žalovanej v druhom rade. Vodiči kamiónov si neboli vedomí, že by boli spôsobili škodu. Vyslovili názor, že škoda bola zo skoršieho dátumu a poukázali aj na časovú tieseň, v ktorej sa nachádzali. Právny úkon, ktorý sa prejavil podpísaním záznamu o škodovej udalosti, nekorešponduje sok skutočnou vôľou toho, kto právny úkon vykonal. Vodič I. prejavil svoju vôľu ukončiť policajnú ohliadku za účelom včasného odchodu domov, t.j. prejav vôle nesmeroval ku

skutočnému uznaniu viny, resp. k preukázaniu škodovej udalosti. Podpísanie záznamu nebolo vykonané vážne, z čoho vyplýva, že právny úkon je neplatný.

2.3. Súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť argumentácii žalovanej v druhom rade ohľadne podozrivo prehnanej snahe policajného zboru pri objasnení škodovej udalosti. Navyše za situácie, že žalobca v prvom rade je sám príslušníkom policajného zboru.

2.4. Odvolateľ je toho názoru, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním škody a to najmä z dôvodu, že udalosť bola objasnená o 20 km ďalej od miesta údajnej škodovej udalosti, na základe nahlásenia osoby, ktorá nebola prítomná pri nehode, nebolo zistené žiadne zavinenie zo strany vodiča kamióna, ani technické vady kamióna, a to bez náležitej fotodokumentácie, na základe jedinej, nepodloženej faktúry a čestných prehlásení. Počas konania nebolo preukázané kedy, kde a za akých okolností škoda vznikla, že škoda bola spôsobená vozidlom vo vlastníctve žalovanej v druhom rade. Súd prvej inštancie preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko svoje závery založil najmä na svojich subjektívnych predpokladoch a v napadnutom rozsudku sa nevysporiadal s argumentáciou žalovanej v druhom rade.

2.5. V závere podaného odvolania namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

2.6. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že základ uplatneného nároku žalobcov nie je daný, resp. medzitýmnym rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobcovia v prvom a v druhom rade, ani žalovaná v prvom rade sa k odvolaniu žalovanej v druhom rade nevyjadřili.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovanej v druhom rade podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej v druhom rade nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci bol nárok žalobcov v prvom a v druhom rade, uplatnený žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 21. 08. 2019, na zaplatenie sumy 1 103,60 eura s príslušenstvom z titulu poistného plnenia v dôsledku poistnej udalosti, ktorá sa stala dňa 27. 02. 2019 na základe poistnej zmluvy uzavretej so žalovanou. Poistná udalosť nastala v dôsledku vymrštenia neznámeho predmetu spod kolies oproti idúceho kamióna evidenčné číslo I. v dôsledku čoho vznikla na vozidle žalobcov škoda v žalovanej výške. Žalovaná v prvom rade, ani žalovaná v druhom rade s nárokom žalobcov nesúhlasili, namietali, že žalobcovia nepreukázali, že k škodovej udalosti došlo práve zavineným konaním poistníka žalovanej v prvom rade, teda žalovaným v druhom rade. Povinnosť svoj nárok preukázať vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 1 a § 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení, žalobcovia túto povinnosť nespĺnili a neunesli dôkazné bremeno.

5.1. Súd prvej inštancie žalobe žalobcov v prvom a v druhom rade vyhovel napadnutým medzitýmnym rozsudkom, ktorým určil, že základ uplatneného nároku žalobcov v prvom a v druhom rade je daný. O výške nároku a o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku. Dôvodil splnením podmienok konania, tak existenciou vecnej aktívnej, ako aj pasívnej legitímácie, poukazujúc na závery a právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/78/2013 zo dňa 24. 10. 2013 dospel k záveru o opodstatnenosti základu nároku žalobcov v prvom a v druhom rade.

5.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnila žalovaná v druhom rade, ktorá napadla rozsudok odvolaním namietajúc nesprávne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie danej veci.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré odvolateľ môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

9. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanou v druhom rade, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej v druhom rade, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná v druhom rade sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré určil, že základ uplatneného nároku žalobcov v prvom a v druhom rade je daný. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého medzitémneho rozsudku, odvolací súd, opätovne zhodne so súdom prvej inštancie predovšetkým poukazuje na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. júna 2014 sp.zn. Cpj 5/2014, uverejneného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 10/2014, podľa ktorého: „Aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť“.

11.1. Vychádzajúc z uvedeného záveru a stanoviska, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru o opodstatnenosti základu nároku žalobcov v prvom a v druhom rade. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že predmetom vymršteným spod oproti idúceho kamióna, bola na vozidle žalobcov v prvom a v druhom rade spôsobená škoda. Vzhľadom na záver vyššie uvedeného stanoviska, že zodpovednosti za túto škodu sa nie je možné zbaviť, odvolací súd nemohol dospieť k inému záveru, ako súd prvej inštancie. Z tohto dôvodu napadnutý medzitimný rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami uvedenými v podanom odvolaní.

12.1. K námietkam žalovanej v druhom rade, uvedených v podanom odvolaní, najmä k námietke, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní riadil „predpokladmi“, resp. „prijateľnou predstavou“, odvolací súd iba dodáva, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne odôvodnil, pričom samotné ustanovenie § 220 CSP predpokladá, že súd v odôvodnení rozhodnutia uvedie aj svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil, pričom tieto úvahy nesporne môžu obsahovať aj predpoklady, ktoré súd v danom konaní pri riešení spornej situácie vzhliadol, že by mohli nastať. Za situácie, že súd prvej inštancie uviedol čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, následne ak jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, nie je možné konštatovať, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený. Skutočnosť, že žalovaná v druhom rade sa nestotožnila s výrokom napadnutého medzitimného rozsudku, nestotožnila sa s vyhodnotením dôkazov súdom prvej inštancie, nie je možné vyhodnotiť, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z týchto dôvodov námietky žalovanej v druhom rade vyhodnotil ako účelové a nedôvodné.

12.2. Odvolací súd už vôbec nemohol akceptovať námietku žalovanej v druhom rade, týkajúcu sa argumentácie žalovanej v druhom rade ohľadne podozrivo prehnanej snahe policajného zboru pri objasnení škodovej udalosti. Táto námietka je nesporne účelová a absolútne neopodstatnená.

12.3. Žalovaná v druhom rade namieta, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku škody, keďže škodová udalosť bola objasnená o 20 km ďalej, na základe nahlásenia osoby, ktorá nebola prítomná pri nehode, nebolo zistené žiadne zavinenie zo strany vodiča kamióna, ani žiadne technické nedostatky vozidla, bez náležitej fotodokumentácie, na základe jedinej, nepodloženej faktúry.

12.3.1. V danom prípade je úplne bezpredmetné, že škodová udalosť mala byť objasnená o 20 km ďalej, že ju nahlásila osoba, ktorá nebola prítomná pri nehode, zavinenie nie je potrebné preukazovať, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť. Z uvedených dôvodov aj tieto námietky žalovanej v druhom rade odvolací súd vyhodnotil ako účelové a neopodstatnené.

12.4. V závere žalovaná v druhom rade namieta porušenie jej práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku.

12.4.1. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stálu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v danom prípade konkrétne na rozhodnutie sp.zn. 3Cdo 118/2016, v ktorom dovolací súd uviedol, že: „nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu (R 111/1998) považovaná za procesnú vadu („inú vadu konania“), nezakladajúcu prípustnosť dovolania. Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdili viaceré rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015). Ústavný súd v náleze z 30. januára 2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012 konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ OSP.“. Obdobne argumentoval ústavný súd v uznesení zo 14. januára 2015 sp. zn. III. ÚS 1/2015 a tiež v uznesení z 26. augusta 2015 sp. zn. I. ÚS 364/2015. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia

zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016.

12.4.2. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri U. proti G., rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (G. proti G. rozsudok z roku 2003).“

12.4.3. Uvedené stanovisko sa vzťahuje aj vady konania pred súdom prvej inštancie, na ktoré odvolací súd musí prihliadať aj bez návrhu. Civilný sporový poriadok, upravuje odvolací dôvod, odňatie možnosti konať pred súdom v ustanovení § 365 ods.1 písm. b/ CSP, a po jeho zistení umožňuje odvolaciemu súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnuté rozhodnutie zrušiť. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v danej veci však nezistil žalovanou namietanú vadu konania, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahovalo náležitosti § 220 ods. 2 CSP, obsahovalo dôvody a úvahy, na základe ktorých v danej veci rozhodol. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku podrobne zaoberal splnením podmienok pre určenie, že základ žalobcami uplatneného nároku na náhradu škody je daný. Námietku žalovanej, týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia a následného odňatia možnosti strane sporu konať pred súdom, vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie rozhodol medzitýmnym rozsudkom, odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko o týchto rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí, vrátane trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).